MAKE FISHING FAIR

Stappenplan

Een routekaart voor eerlijke visserij en ondersteuning van kleinschalige vissers in Europa

Inleiding

Al meer dan drie decennia wordt het potentieel en het belang van kleinschalige visserij[1] benadrukt in tal van relevante internationale en Europese fora en zijn er enkele beperkte mijlpalen bereikt waarbij de waarde en het potentieel ervan worden erkend als onderdeel van de oplossing voor de noodlijdende zeeën in Europa en de daarmee samenhangende voedselzekerheid. Desondanks heeft dit niet geleid tot voldoende concrete veranderingen om kleinschalige visserij (SSF) in staat te stellen een fatsoenlijk bestaan op te bouwen en haar potentieel te verwezenlijken.

Het Make Fishing Fair Forum, dat een week voor de door DG Mare georganiseerde implementatiedialoog over kleinschalige visserij plaatsvindt, komt op het juiste moment om de balans op te maken van de huidige situatie in de kleinschalige visserijsector en de cumulatieve druk waarmee deze sector te maken heeft. De kleinschalige visserij heeft een omslagpunt bereikt in haar achteruitgang, die steeds moeilijker te keren is als er niet dringend actie wordt ondernomen. De EU kan zich geen verder uitstel veroorloven bij de bescherming en bevordering van deze sector en haar potentieel om wetgeving vast te stellen en beleid te sturen dat eerlijk is voor de vissers, eerlijk voor toekomstige generaties en eerlijk voor de natuur.

Hoewel het Oceaanpact steun aan kleinschalige visserij als prioriteit stelt en relevante maatregelen[2] schetst die potentieel goede stappen voorwaarts zijn, worden er geen details gegeven over de aard van die steun, of hoe deze prioriteit in de toekomstige Oceaanwet zal worden gewaarborgd. Dit is essentieel om het voortbestaan van de kleinschalige visserij te waarborgen en ervoor te zorgen dat het beleid hun rechten beschermt en rekening houdt met de unieke behoeften van kleinschalige vissers, in plaats van een uniforme aanpak te hanteren die de voorkeur geeft aan grootschalige, impactvolle activiteiten.

[1] We gebruiken de EMFAF-definitie van kleinschalige visserij: vaartuigen van minder dan 12 meter die passief vistuig gebruiken. Hoewel deze uniforme definitie niet perfect is en geen volledig recht doet aan regionale verschillen, beschouwen we deze als een "voldoende goede" classificatie.

[2] Het Oceaanpact bevat concreet de volgende punten: ondersteuning van kleinschalige visserij als prioriteit. Relevante maatregelen zijn onder meer de publicatie van een vademecum met beste praktijken die de lidstaten kunnen gebruiken bij de toewijzing van vangstmogelijkheden om de transparantie te verbeteren en duurzame visserij te bevorderen, en een specifieke uitvoeringsdialoog
dialoog. De Commissie zal ook overwegen een speciale adviesraad op te richten

Onze oproep tot actie

Tegen deze achtergrond roepen wij **de Europese instellingen** op **om tegen 2026 een actieplan voor kleinschalige visserij in Europa op te stellen,** waarin de beginselen van de vrijwillige richtsnoeren van de FAO voor kleinschalige visserij (SSF-richtsnoeren) zijn opgenomen, op basis van een gedifferentieerde beleids- en beheersaanpak voor kleinschalige visserij en grootschalige visserij (LSF).

Dit plan moet concrete maatregelen bevatten met een bindend tijdschema voor de Europese instellingen en de lidstaten, waaronder de volgende punten:

- Herstel van de visbestanden door gebruik te maken van betere wetenschappelijke kennis en traditionele kennis om de gezondheid van het ecosysteem te herstellen
- Kleinschalige visserij beschermen tegen concurrerende sectoren van de blauwe economie met grote impact door preferentiële toegang en pachtrechten binnen de territoriale wateren te waarborgen, waar nodig uitgebreid tot de 6-mijlszone en de 12-mijlszone
- Toepassing van adaptieve co-beheersystemen in alle kustgebieden
- Zorgen voor een eerlijke verdeling van de vangstmogelijkheden op basis van sociale, economische en milieucriteria
- Bevordering van generatievernieuwing door het wegnemen van belemmeringen en het bieden van stimulansen, opleidingen, mentorschap en fatsoenlijke bestaansmiddelen voor jonge vissers.
- Bouw veerkrachtige gemeenschappen op die zich kunnen aanpassen aan klimaatverandering
- Zorgen voor eerlijke toegang tot sectorale steun en markten
- Bevorder gendergelijkheid door de bijdragen van vrouwen te erkennen en gelijke participatie en kansen te waarborgen

Belangrijkste prioriteiten voor een eerlijke en duurzame toekomst

1. **Herstel de visbestanden met behulp van betere wetenschap en traditionele kennis om de gezondheid van het ecosysteem te herstellen**

Zonder vis is er geen toekomst en momenteel vormt dit een grote bedreiging in alle zeebekkens. We moeten de visbestanden en de functionaliteit van ecosystemen herstellen. Dit vereist gezamenlijk beheerde beschermde mariene gebieden, herstelplannen en effectief visserijbeheer, waarbij optimaal gebruik wordt gemaakt van wetenschappelijke kennis, rekening wordt gehouden met alle factoren die van invloed zijn op de visbestanden, en de ervaring en traditionele kennis van vissers wordt gebruikt om managementbeslissingen te onderbouwen. Als eerste stap vragen we om de oprichting van e e n speciale adviesraad voor kleinschalige visserij.

De Europese Commissie moet prioriteit geven aan het herzien van het wetenschappelijk adviesproces en de uitvoering van de MAP's, prioriteit geven aan visserij met een lage impact, BMSY als referentiepunt gebruiken en tekortkomingen aanpakken die het herstel van de visbestanden ondermijnen. Dit laatste kan het best worden bereikt door quota vast te stellen die de opbouw van biomassa ondersteunen, rekening houdend met de grootte van de vissen en de leeftijdsopbouw van de vispopulaties, en door voorrang te geven aan visserij voor directe menselijke consumptie (met name vangsten door kleinschalige visserij) boven visserij voor vismeel en visolie.

Wij dringen er bij de Europese Commissie op aan om al haar bevoegdheden als hoedster van de Verdragen aan te wenden om de bestaande verordeningen te handhaven, met inbegrip van het vaststellen van een ambitieus concreet programma van maatregelen om een "goede milieutoestand" te bereiken, zoals vereist door de kaderrichtlijn mariene strategie (MSFD).

Wij roepen op tot het wegwerken van mazen in de uitvoering van de controleverordening, met name de vrijstelling van de rapportageverplichtingen inzake de tolerantiemarge voor kleine pelagische ongesorteerde vangsten. De maatregelen in de controleverordening moeten worden aangevuld met moderne controletechnieken zoals eDNA om de naleving te versterken en het toezicht op ongesorteerde vangsten te verbeteren, terwijl de handhaving tegen illegale recreatievisserij moet worden versterkt, onder meer door het verwijderen van de staartvin van alle aangelande vangsten voor Europese recreatievissers.

2. **Bescherm de kleinschalige visserij tegen concurrerende sectoren van de blauwe economie door preferentiële toegang te garanderen binnen de territoriale wateren, die waar nodig worden uitgebreid tot de 6-mijl- en 12-zeemijlgrens.**

Kleinschalige visserij moet centraal staan in de blauwe economie, waarbij de pachtrechten en gewoonterechten van de kleinschalige visserijsector worden erkend en deze wordt beschermd

tegen ruimtelijke druk door concurrerende of onverenigbare activiteiten door de instelling van "kleinschalige beheersgebieden".

Wij pleiten voor een benadering van de blauwe economie die voortbouwt op sociale fundamenten en ecologische grenzen en mariene doelstellingen (goede milieutoestand) respecteert, en voor een inclusief proces van maritieme ruimtelijke ordening, waarbij kleinschalige vissers worden ondersteund om effectief deel te nemen.

Kleinschalige vissers moeten effectief worden betrokken en in staat worden gesteld om op voet van gelijkheid met andere belanghebbenden zinvol deel te nemen aan maritieme ruimtelijke ordening en geïntegreerd kustzonebeheer. Bij het nemen van beslissingen over kleinschalige visserij moet naast wetenschappelijk advies ook rekening worden gehouden met de lokale, traditionele en ervaringsgerichte kennis van kleinschalige vissers.

De Oceaanwet moet de gewoonterechten van kleinschalige vissers (toegang tot visgebieden en visbestanden) erkennen en de sector beschermen tegen de oprukkende, machtigere sectoren van de blauwe economie door een regeneratief gebied in te stellen, met preferentiële toegang in hun territoriale wateren, dat zich uitstrekt tot de 6-mijl- en 12-zeemijlgrens waar dat geschikt is voor kleinschalige visserij met een lage impact, waar beheerplannen worden vastgesteld via co-beheersregelingen.

Verbeter de gegevensverzameling en het onderzoek om nauwkeurige gegevens te verkrijgen over de ecologische, sociaaleconomische en cumulatieve effecten van de activiteiten in het kader van de blauwe economie, met inbegrip van recreatievisserij en nieuwe energieactiviteiten.

3. Pas adaptieve co-beheersystemen toe in alle kustgebieden

Pas adaptief co-beheer toe in alle kustgebieden, te beginnen met beschermde mariene gebieden en herstelplannen, waarbij ook kleinschalige vissers worden betrokken, zodat hun medezeggenschap in de besluitvorming wordt gewaarborgd op basis van inclusiviteit, transparantie, verantwoordingsplicht en rechtvaardigheid in de Europese kustwateren.

De Oceaanwet moet co-beheer duidelijk verplicht stellen, de rollen en gedeelde verantwoordelijkheden van autoriteiten en kleinschalige vissers definiëren en lidstaten aansporen om specifieke wettelijke kaders op te stellen die dit bestuursmodel in kustwateren omarmen. Deze kaders moeten ervoor zorgen dat er in de jaarlijkse nationale begrotingen voldoende financiële middelen worden uitgetrokken om co-beheersystemen en sociale dialoog te ondersteunen, een effectieve uitvoering mogelijk te maken en de capaciteit op te bouwen die nodig is voor een zinvolle deelname van kleinschalige vissers aan besluitvormingsprocessen.

4. Zorg voor een eerlijke toewijzing van vangst mogelijkheden op basis van sociale, economische en milieucriteria

Kleinschalige vissers moeten preferentiële toegang hebben tot visbestanden, op basis van sociale, culturele, economische en milieucriteria, en er moet worden getracht een einde te maken aan de privatisering van de toegang tot visbestanden.

Om de kloof in de uitvoering te dichten en het volledige potentieel van artikel 17 te benutten, zijn duidelijke richtsnoeren en wegingsfactoren voor deze criteria nodig.

Het "vademecum" moet leiden tot een bindend uitvoeringsplan voor de volledige tenuitvoerlegging van artikel 17 en richtsnoeren bevatten voor goede praktijken op het gebied van sociale, economische en ecologische duurzaamheid en voor de manier waarop dergelijke goede praktijken kunnen worden bevorderd door de toewijzing van vangstmogelijkheden.

De richtsnoeren moeten criteria, wegingsfactoren, indicatoren en meetmethoden aanbevelen aan de lidstaten om artikel 17 op een eerlijke manier en in de geest van de wet uit te voeren. Zij moeten zorgen voor een billijke toewijzing aan kleinschalige vloten, bijvoorbeeld door minimaal 20 % van de totale vangstmogelijkheden (TAC en inspanning) te reserveren voor visserijtakken die worden beheerd door middel van TAC's en quota, met waarborgen om erosie te voorkomen en transparant beheer, zoals geïllustreerd door de voor de kust gereserveerde pool van Denemarken. De toewijzingen moeten ook de toegang vergemakkelijken voor nieuwkomers, jonge vissers en vrouwen, die momenteel met belemmeringen worden geconfronteerd.

Wij dringen er bij de Europese Commissie op aan om al haar bevoegdheden als hoedster van de Verdragen aan te wenden om ervoor te zorgen dat artikel 17 wordt gehandhaafd, onder meer door middel van inbreukprocedures, en deze richtsnoeren als specifieke bepalingen op te nemen in de Oceaanwet, waarbij de historische vangst als exclusief criterium voor de toewijzing van vangstmogelijkheden wordt geschrapt.

5. **Bevorder generatievernieuwing door belemmeringen weg te nemen en stimulansen te bieden, door opleiding, mentorschap en een fatsoenlijk inkomen voor jonge vissers aan te bieden.**

De toekomst van de Europese visserij hangt af van de jongeren, hun inzet en hun tevredenheid over een baan die moeilijkheden met zich mee kan brengen die de aantrekkelijkheid ervan kunnen verminderen. Het uitvaardigen van een actieplan voor de kleinschalige visserij in Europa is een manier om het cruciale probleem van de generatievernieuwing in de visserijsector aan te pakken, dat de levensvatbaarheid van de kleinschalige visserij op lange termijn bedreigt. Het plan moet tot doel hebben jongeren en nieuwkomers op lange termijn fatsoenlijke en zekere bestaansmogelijkheden te bieden.

Belemmeringen voor de toetreding van een nieuwe generatie in het kader van de uitvoering van het bestaande beleid, opleiding en vergunningverlening moeten worden aangepakt met maatregelen die een nieuwe generatie kleinschalige vissers stimuleren, waaronder gegarandeerde toegang tot quota, financiële steun en het opzetten van faciliteiten voor hun formele opleiding, met inbegrip van onlineopleidingen.

Ondersteun jonge werknemers in de visserij met technische ondersteuning en administratieve begeleiding, zet mentor- en leerlingstelsels en opleidingen op, onder meer op het gebied van leiderschaps- en communicatievaardigheden. Zet concrete, specifieke opleidingen op voor kleinschalige vissers, afgestemd op hun behoeften, gedurende hun hele leven. Bevorder specifiek onderzoek en ontwikkeling op het gebied van kleinschalige visserij, dat via EU- en nationale onderzoeksprogramma's moet worden gestimuleerd en gefinancierd. Verken en ondersteun collectieve eigendomsregelingen en initiatieven zoals het Project Mer de Liens.

Ondersteun de oprichting van jongerennetwerken en groepen voor informatie-uitwisseling, zoals het Low Impact Fishers Youth Network, zodat hun stem wordt meegenomen in de besluitvormingsprocessen die van invloed zijn op hun toekomst.

Zorg voor fatsoenlijk werk en sociale rechten voor SSF, zoals toegang tot sociale zekerheid, passende gezondheidsbescherming, onderwijs en veiligheid op zee, op een manier die de sector aantrekkelijker maakt voor jongeren.

Als de energietransitie duidelijk wordt ondersteund door beleid en financiering, kan deze zowel een ecologische als een sociale stimulans zijn: verbetering van de arbeidsomstandigheden, vergroting van de zichtbaarheid van de sector en aantrekking van jonge nieuwkomers in de kleinschalige visserij.

6. **Bouw veerkrachtige gemeenschappen die zich kunnen aanpassen aan klimaatverandering**

Ontwikkel samen met vissersgemeenschappen specifiek beleid en plannen voor aanpassing aan en mitigatie van klimaatverandering, met inbegrip van herstelmaatregelen om gezonde mariene en zoetwaterecosystemen te waarborgen, en maatregelen om milieu- en economische schokken te verzachten, met het oog op rampenrisicovermindering en noodhulp.

Ondersteun een adaptieve benadering van visserijbeheer die rekening houdt met de gevolgen van klimaatverandering en inspeelt op de specifieke behoeften van kleinschalige vissers en visserijarbeiders.

Ondersteun initiatieven die de veerkracht van gemeenschappen verbeteren, met name wanneer zij te maken hebben met schaarste aan hulpbronnen, door hen te helpen verliezen na de oogst te verminderen en/of alternatieve hulpbronnen te ontwikkelen, waaronder de ontwikkeling van innovatieve oplossingen voor de valorisatie en het gebruik van invasieve soorten of veiligheidsmaatregelen voor het omgaan met nieuwe giftige soorten.

7. **Zorg voor eerlijke toegang tot sectorale steun en markten**

Kleinschalige vissers moeten eerlijke, transparante toegang hebben tot financiële steun en subsidies, waarbij prioriteit wordt gegeven aan een rechtvaardige transitie en duurzaamheid, met gegarandeerde markttoegang en tegelijkertijd overbevissing wordt voorkomen. Er moet rekening worden gehouden met de economische prestaties van de

bedrijf, gemeten in termen van nettowinst zonder subsidies, moet in aanmerking worden genomen.

Een speciaal fonds voor kleinschalige visserij moet de energietransitie, de vernieuwing van de vloot, duurzame praktijken, markttoegang en door vissers ontwikkelde technologieën of digitale hulpmiddelen ondersteunen, met capaciteitsopbouw, technische ondersteuning en minder administratieve lasten om volledige toegang te garanderen. Een dergelijk fonds moet ook toegang bieden tot emissiearme voortstuwingstechnologieën en klimaatvriendelijk scheepsontwerp. Kleinschalige vissersvloten moeten voorrang krijgen bij dergelijke investeringen op basis van hun reeds lage koolstofvoetafdruk en sterke sociaaleconomische bijdrage aan kustgebieden.

Lokale, eerlijke en duurzame voedselsystemen moeten worden versterkt om de markttoegang en de winstgevendheid te verbeteren, met inbegrip van infrastructuur, initiatieven voor directe en korte waardeketens, zoals door de gemeenschap gesteunde visserijprogramma's, en een speciaal participatief garantiesysteem (PGS) voor kleinschalige visserij op basis van ecologische, sociale en culturele waarden. Visserijproducten uit de EU moeten op gelijke voet kunnen concurreren met importproducten, waarbij dezelfde normen en voorschriften gelden.

Versterk de capaciteit van kleine visserijorganisaties door administratieve lasten weg te nemen en specifieke financiering te verhogen om meer gespecialiseerde producentenorganisaties voor kleine visserij op te richten, terwijl bestaande organisaties volledig worden erkend (en ondersteund).

8. Gendergelijkheid in de visserij bereiken

De essentiële rol van vrouwen in de visserij – vaak informeel en ondergewaardeerd – moet worden erkend en ondersteund vanwege hun bijdrage aan de economie, voedselzekerheid en duurzame visserij. Vrouwen worden geconfronteerd met beperkingen door traditionele en culturele normen die geworteld zijn in het patriarchaat, waardoor hun zichtbaarheid en kansen worden beperkt.

Er moet worden gezorgd voor een rechtvaardige deelname aan het bestuur en de besluitvorming in de visserij, zodat vrouwen hun kennis en ervaring kunnen inbrengen door middel van effectieve ondersteuning en inclusieve praktijken. De stem en organisaties van vrouwen moeten worden versterkt om hun zichtbaarheid te vergroten, leiderschap te bevorderen, collectieve actie te stimuleren en de volgende generatie leiders te ondersteunen.

Het levensonderhoud van vrouwen moet worden beschermd door middel van beginselen van fatsoenlijk werk, waaronder sociale zekerheid, bescherming van de gezondheid (erkenning van beroepsziekten) en uitkeringen zoals zwangerschaps- en vaderschapsverlof. Er is gericht onderzoek en naar geslacht uitgesplitste gegevens nodig om de bijdragen van vrouwen te begrijpen en te ondersteunen. Capaciteitsopbouwprogramma's moeten leiderschaps- en beroepsvaardigheden bevorderen voor vrouwen, terwijl gendersensitieve technologieën en

passende arbeidsomstandigheden moeten worden ontwikkeld om tegemoet te komen aan de specifieke behoeften van vrouwen in de visserij.

Het belang en de marginalisering van kleinschalige visserij met geringe impact

Kleinschalige visserij ondersteunt een manier van leven die een belangrijke sociaaleconomische rol speelt in kust- en eilandgemeenschappen, door te voorzien in bestaansmiddelen en economische activiteiten, vooral in gebieden waar weinig alternatieven zijn. Naast hun economische waarde draagt kleinschalige visserij ook bij aan het behoud van immaterieel cultureel erfgoed en traditionele kennis, en aan de bioculturele diversiteit. Kleinschalige visserij is een aparte vorm van visserij, die aanzienlijk verschilt van grootschalige, meer geïndustrialiseerde visserijactiviteiten, en moet ook als zodanig worden behandeld.

Op basis van de maatstaf van het Europees Fonds voor maritieme zaken, visserij en aquacultuur (EMFAF) die wordt gebruikt door het Wetenschappelijk, Technisch en Economisch Comité voor de visserij (WTECV), SSF (vaartuigen van minder dan 12 meter die niet-gesleept vistuig gebruiken) meer dan 70 % van de vloot uit, genereren zij ten minste 50 % van de banen in de visserij en een aanzienlijk deel van de toegevoegde waarde (15 % van de waarde van de aangelande vangsten), terwijl zij qua volume slechts 6 % uitmaken en de minste milieuschade veroorzaken, in tegenstelling tot grootschalige visserij met een grote impact. Wereldwijd is de kleinschalige visserij de grootste werkgever op de oceanen, in vergelijking met andere visserijtakken, olie en gas, scheepvaart en toerisme samen (OESO 2016, Smith en Basurto (2019).

Kleinschalige visserij (SSF) bestaat voornamelijk uit micro- en nano-familiebedrijven die een reeks aanvullende activiteiten ondersteunen – waaronder administratie, bedrijfsbeheer en visverwerking – en helpen om de sociaaleconomische voordelen breed te verspreiden. Ondanks de voordelen ervan is de sector gemarginaliseerd en al decennialang verstoken van vangstmogelijkheden en sectorale steun, wat van invloed is op de algehele veerkracht van Europese vissersgemeenschappen.

Kleinschalige visserij maakt deel uit van de oplossing

Met voldoende beleidsruimte en passende steun zou kleinschalige visserij (SSF) een deel van de oplossing kunnen zijn en een doorbraak kunnen betekenen voor de kwijnende zeeën van Europa. De kleinschalige visserij kan een grotere rol spelen bij het versterken van de Europese voedselzekerheid, een essentiële bijdrage leveren aan de verwezenlijking van de doelstellingen van de Green Deal voor 2030 en 2050 en de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling van de Verenigde Naties bevorderen, met inbegrip van de verwezenlijking van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen (SDG's) van de VN.

De gedeeltelijk gebrekkige uitvoering van opeenvolgende gemeenschappelijke visserijbeleidsmaatregelen (GVB's), die hebben geleid tot een voorkeur voor grootschalige visserij met hoge volumes, heeft echter geleid tot een verstoorde zee, waarbij veel van onze belangrijke visbestanden worden overbevist en het visserijkapitaal, de toegang tot vangstmogelijkheden en de invloed in steeds minder handen zijn geconcentreerd. Dit brengt de Europese voedselzekerheid en voedselsoevereiniteit in gevaar en brengt de toekomstperspectieven van kustgemeenschappen in gevaar.

Activiteiten in het kader van de blauwe economie, zoals destructieve vormen van industriële visserij, olie-, gas- en slecht beoordeelde en geplande projecten voor de exploitatie van hernieuwbare energie, aquacultuur op industriële schaal, vervuiling en massatoerisme, hebben een negatieve invloed gehad op het levensonderhoud van kleinschalige visserijen en het ecologisch evenwicht verstoord dat nodig is voor het behoud van levende aquatische hulpbronnen. Dit heeft een langdurige impact op de duurzame visvoorziening, het beheer van aquatische hulpbronnen, de werkgelegenheid en de generatievernieuwing.

Laatste overwegingen: We moeten WMakeFishingFair

Zonder adequate beleidsondersteuning en uitvoering van de bovengenoemde actiepunten bestaat het gevaar dat de kleinschalige visserijsector verder achteruitgaat en uiteindelijk verdwijnt. Dit zal ten koste gaan van kustgemeenschappen, hun lokale economieën, voedselvoorziening, tradities, cultuur, kennis en vaardigheden, en van toekomstige generaties, die dit alles zullen verliezen en de kans zullen verspelen om hun potentieel te benutten om bredere sociale, ecologische en economische duurzaamheidsdoelstellingen te verwezenlijken.

Wij zijn dan ook vastbesloten om samen te werken om ervoor te zorgen dat deze oproep tot actie op alle niveaus op grote schaal wordt verspreid, opgenomen en uitgevoerd.

Ondertekend door

Associazione Casette dei Pescatori

Casa dei Pesci

Cooperativa San Leopoldo

Associazione Pescatori di Pantelleria

Isole Eolie Pesca Responsabile

Association des Ligneurs de la Pointe de Bretagne

Union des communautés des prud'hommes pêcheurs de Méditerranée (UCPPM)

Prud'homie de Saint Raphaël

Pleine Mer

Latvian Fishermen Federation

Fischereischutzverband Schleswig-Holstein

Association of Small Coastal Fishermen of the Adriatic

European Association of fishermen at the black sea

Marsempre

Scottish Creel Fishers Association

Sveriges Yrkesfiskare Ekonomiska Förening (SYEF)

PO Kustfiskarna Bottenhavet Ekonomisk Förening

Ålands Fiskare r.f.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO)

Irish Islands Marine Resource Organisation (IIMRO)

C-LIFE

Pot Fishing Agency

Pescartes

Asociación de atuneros con linea de mano del mediterráneo

Miracanarias

Cofradía la restinga (El Hierro)

Mulleres Salgadas

Bivdu

Norges Kystfiskarlag

Snowchange

Federatia Delta Dunarii

Erris Lobster Conservation and Restocking Association

Zygi Fishermen Association

Wolińskie Stowarzyszenie Rybaków Empesca't

Associazione Casette dei Pescatori

Arts Menors Costa Brava

Darłowska Grupa Producentów Ryb i Armatorów Łodzi Rybackich

Supportive Organisations

Over Make Fishing Fair

De campagne **Make Fishing Fair** wordt geleid door kleinschalige vissers uit heel Europa, die streven naar herstel van het evenwicht tussen kleinschalige visserij met een lage impact en industriële visserij met een hoge impact door middel van een rechtvaardige transitie. Het Make Fishing Fair Forum brengt 45 vissers uit 17 landen samen met beleidsmakers, wetenschappers en ngo's om de urgente uitdagingen waarmee de sector wordt geconfronteerd, aan te pakken. Het forum heeft tot doel de solidariteit tussen vissers te versterken, de steun voor kleinschalige visserij uit te breiden en ervoor te zorgen dat hun stem centraal blijft staan in de beleidsdiscussies van de EU in de aanloop naar de implementatiedialogen.

30 jaar actie voor de kleinschalige visserij in Europa

1995	FAO-gedragscode voor verantwoorde visserij: artikel 6.18 roept op tot het recht van kleinschalige en ambachtelijke vissers op een veilig en rechtvaardig bestaan, met preferentiële toegang tot traditionele visgronden onder nationale jurisdictie. (Wereldwijde stichting voor SSF-rechten.)
2009	cvApril: Groenboek van de EU over de hervorming van het GVB stelt een gedifferentieerde aanpak voor kleinschalige visserij (SSF) en grootschalige visserij (LSF) voor. November: Verklaring van de workshop in Brussel over SSF en hervorming van het GVB versterkt het pleidooi voor het meewegen van de stem van SSF in het EU-beleid.
2010	Ocean2012-campagne: bevordert de toewijzing van vangstmogelijkheden aan vissers die duurzaam vissen en het grootste maatschappelijke voordeel opleveren.
2012	Mei: Vrijwillige richtsnoeren voor verantwoord beheer van grondbezit, visserij en bossen goedgekeurd door het VN-Comité voor Wereldvoedselzekerheid. November: Verklaring van het eerste Europese congres van ambachtelijke vissers stelt een gezamenlijke visie vast voor Europese kleinschalige vissers en roept op tot de oprichting van LIFE
2013	Tweede Europees congres van ambachtelijke vissers bouwt aan regionale samenwerking.

	Nieuw gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) aangenomen — introduceert artikel 17, dat een eerlijkere, op duurzaamheid gebaseerde toewijzing van vangstmogelijkheden bevordert.
2014	Vrijwillige richtsnoeren van de FAO voor duurzame kleinschalige visserij aangenomen — een mondiaal kader dat kleinschalige visserij koppelt aan voedselzekerheid en armoedebestrijding.
2015	VN-agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling aangenomen — bevat SDG 14.b, dat kleine vissers toegang tot mariene hulpbronnen en markten garandeert. LIFE (Low Impact Fishers of Europe) officieel opgericht; opent kantoor in Brussel als speciale vertegenwoordiger van de kleinschalige visserij op EU-niveau.
2018	Regionaal actieplan voor kleinschalige visserij (RPOA) gelanceerd voor de Middellandse Zee en de Zwarte Zee — een eerste regionale routekaart voor duurzame kleinschalige visserij.
2019	De campagne "A Fair Deal for SSF" roept op om historische onrechtvaardigheden recht te zetten en eerlijke toegang tot hulpbronnen te bevorderen.
2021	Oktober: LIFE & Our Fish publiceren rapport over visserijmogelijkheden als motor voor verandering. November: LIFE publiceert een verklaring over de uitvoering van het GVB, waarin de noodzaak van een gedifferentieerde aanpak van kleinschalige visserij wordt benadrukt.
2022	Juni: VN-oceaancongres (Lissabon) — SSF-organisaties wereldwijd verenigen zich in een "SSF Call to Action" voor de implementatie van SDG 14.b. Resoluties van het Europees Parlement over de uitvoering van artikel 17 en over de situatie en toekomstperspectieven van kleinschalige visserij in de EU
2023	November: LIFE publiceert een oproep tot actie voor een betere uitvoering van het GVB door middel van een gedifferentieerde aanpak.

	IYAFA regionale workshop (Galicië, Spanje): goedkeuring van een "algemene verklaring" en een "actieplan voor vrouwen in de visserij". Resolutie van het Europees Parlement over co-beheer in de visserij van de EU en de rol van de sector bij de uitvoering van beheersmaatregelen.
2024	Mei: Start van de campagne "Make Fishing Fair" — 38 vissersgroepen en 20 ngo's pleiten voor eerlijke toegang tot quota, een rechtvaardige transitie en transparantie bij subsidies en toewijzingen. Juli: Manifest voor de tiende zittingsperiode (2024-2029) schetst de beleidsprioriteiten voor de kleine kustvisserij voor het volgende EU-mandaat.
2025	Februari: LIFE presenteert standpunten over het Ocean Pact om invloed uit te oefenen op het mondiale oceaangebeurtenis. Maart: Make Fishing Fair-parlementair evenement brengt kleinschalige vissers uit heel Europa en het Verenigd Koninkrijk samen in het Europees Parlement om te pleiten voor eerlijkere toegang tot vangstmogelijkheden en meer steun voor praktijken met een lage impact. Juni: Fishers' Call to Action krijgt meer zichtbaarheid op UNOC3, waardoor SSF-kwesties op het wereldtoneel meer aandacht krijgen. September: LIFE richt zich tot commissaris Kadis over het Vademecum inzake artikel 17, waarin de beginselen van eerlijke toewijzing worden versterkt.

MAKE FISHING FAIR

blue ventures
beyond conservation

LOW IMPACT FISHERS OF EUROPE

The Make Fishing Fair Campaign is a partnership between the Low Impact Fishers of Europe and Blue Ventures